

Valpariaso 20/12 1940

Min kære Isabella

Hvor trist er det ikke at høre, at du har giftet dig. Jeg kan selvfølgelig på ingen måder fortænke dig i det, og det glæder mig også meget, at du venter et barn. Det ville bare være så rart, hvis det var vores barn, du havde i maven og ikke godsejerens. Nej, sådan må jeg ikke tænke - vi traf jo et valg, og det skal ikke laves om. Sådan er det bedst for alle.

Jeg har ellers ikke meget at berette. Vi har været på øvelse helt nede i Ildlandet og oplevet de virkelige farer i dette umenneskelige terræn.

Jeg er glad for, at vi er ovre det nu og kan se frem til nogle dages orlov. Hvis så bare den var lang nok til, at jeg kunne besøge dig, men vi må ikke rejse langt bort fra kassernen.

Jeg må hellere slutte her. Mine kammerater nærmest hiver i mig, for at få mig med ind til byen. Jeg længes så meget efter dig, min kære.

Med de største kærligste hilsner

Din Miguel

P.S. Og rigtig glædelig jul.

Santiago 5/4 1955

Kæreste Isabella

Det bekymrer mig meget, at du føler sådan. Hvis der bare var noget, jeg kunne gøre for at hjælpe dig i dine kvaler. Hvordan kan den mand, der burde elske dig behandle dig sådan. Bare at jeg havde modet og styrken til at hjælpe dig, men vi ved begge, at det ikke går. Kan det ikke være en ringe trøst, at jeg tænker på dig ofte.

Du har i det mindste dine børn, som du kan glæde dig over. De skal vel ikke gøres til genstand for deres fars ugerninger og umenneskelighed. Den må du vel glædes over hver eneste dag, når du står op, og til du går i seng. Hvis bare, at de var mine. Åh, Isabella, jeg savner dig så meget, men vi lagde jo vores løfte om, at det aldrig ville gå. Hvordan kan jeg savne dig så meget efter alle disse år?

Køkkentjansen kalder, så jeg må forlade dig her. Jeg vender snart tilbage med flere breve, så fortvivl ikke et sekund. Jeg vil altid være hos dig et eller andet sted.

Din Miguel